

Epist. Bl. Pavla k Titovi Kap. I.

15. Kterého y ty se maruž: nebo se velmi protivil řečám našim
 16. Při první obraně mé, nebylo žádného semnu, ale všecy
 mňa opútili: neč sa jim nepočítá za zle
 17. Ale kán byl při mne, a poslyšoval mňa, aby sa šrze mňa
 rozhlasonáni doplnilo, y aby slyšali všecy národi: a vyslobozeni
 sem z ust lewongel
 18. Y vyslobodil mňa kán odenosceľebo skutku zlebo: y začo
 má k svěmu kralémstwu Nebessému, buď mu stáma na věky větův
 IV. 19. Pozdrav Tristku, y Akvulu, y Czelad Sneyzforowů.
 20. Erastus pozostal w Koryntu. A Trofyma nechal sem
 nemocného w Miletu.
 21. Pospěchag, před zymu přijsti k mne. Pozdravujú teba Eu
 bulus, y Pudens, y Linus, y Kelaudya, y všecy bratře.
 22. Buď kán Ježíš Kristus z Duchem svým. Buď milost svama
 Amen.

M. goa csa
 sua egit
 cord herone
 ud do som
 venisset
 N. qui favore
 poterant
 O. a Deo, ut
 puniat
 P. Resonio
 Q. sup. 1. 16

Epistola
 Sw. Pavla Apostola
 k Titovi.
 Kapitola I.

I. Apost. po pozdravení, utazuje jakých má posvěcení křezů, y
 Biskupů: 5. II. Naponná aby ostrě trestal svoditelů, y vše
 ligaké nepravosti: 10. III. Aby odpjal židovským pobaďfám, kter
 s křtama Boga zapirajú. 17.

I. Pavel služebník Boží, a Apostol, Ježíše Krista podle wni wmo
 lenyč Božyč, y podle poznání práwdi, která gest podle pobožnosti z
 2. k uřtání žiwota věčného, které zaslybil ten, který nelže, Bůh
 před časí 6 věčnýmá 6:
 3. ale zřamil za časim swyč slovo své, šrze rozhlasonání,
 které mne smierené gest wedle přílazu Spasytela našyho Boga:
 4. Milému Titovi synu wedle obecné wni buď milost, a
 pokoj od Boga Otca, a Krista Ježíše Spasytela našyho.
 5. Pro tuto příčinu nechal sem teba w křeté 4 abys ty wci
 které nedostawažú poprawil y abys ustanomil po Městáč křezů
 6. jako y já sem teba sporádal.
 7. Ješly kdo bez winni gest, jedné manželki muž, který
 má synů wěrných, který by nebyli obžalováni sz smilstwá, aneb ne
 pódání. Nebo má býti Biskup bez winni, jako Boží stáfar: ne pýšný
 ne hienlíný, neopilec wina ne uderce qinšyč, ne žádostný spatného žyťu
 8. ale přiwětý, sobrotný, šryzlyny, šrawedlíný, swatý, zřzjaň
 9. který by myšlowal tu wěrnú řeč, která gest wedle učení: aby
 mohel naponnati w učení špawedlnóm, y tyč, který se protiwá,
 premábati.
 10. Nebo mnozi su neposlušný, márnómilowný, a swoditelé:
 II. nág-wněg ty, který su z židůw:
 11. který se magú potrestati: který všecy domi podwracažú,
 učej to, čo potreba není, aby spatný žyť dostali:

A. de cultu
 Dei.
 B. sc. ead pades
 C. g. d. p. edest
 nata ante
 condit. mund.
 D. vulg. Cania
 E. i. Epst.
 F. i. Tim. 2. 2.
 G. i. qui negre
 ant. accusari
 H. sc. ab uxoris
 amplexib. s. die
 romyn.
 I. Judais.

Epist. Bl. Pavla k Titovi Kap. I. a II.

12. Povedel nekterým i svých vlastným gejb prorok: že křeten, L. s. Epimieni
 stýj vzdělky su vsáři, zlé bowada, z lenivyma bruchy. sed
13. Swědectwi toto werné gest. Ko kterú přičinu třesci gejb M. Severé
 ostro, aby zdravni byli w wprj
- III. 14. aby neblēdēli na židōmstē rozprávki márné, a na roz,
 řaze lidstē, který se odmítacajú od práwdi.
15. Neč wstecy² věci su čisté čistym^o: a nečistym, y newiernym N. Rom. 14. 20.
 nic newj čistebo, ale poskřtřicena gest gejb y mysel, y swědomi. O. ritē & be
 utentibz.
16. Přiznawajú se, že Bōba znaajú, ale skutki zapřažajú: pone P. increduli
 wādž su ošklivy, a newerny s y křazdemu skutku Dobremu ničemž Q. inepti.

Kapitola II.

- I. Apost. učí Dytu: gāfo má učiti starcib, Swěckib a mladycb, fčis dá
 má wstecyjn příklad žiwota: 1. II. Ufazuje w stercib věciab nās
 wynaucuje milost Bōži, která se zjawiła a čo křitřus pōblebā
 wā za Dobrodēni nám p̄učazane. 11.
- I. Ale to mlūw to, čo prinálezi k spāsytelnému učeniu:
 2. Starci, aby strizliwý byli, strjōliwý, opatrný, nenafazeny w
 wprj, w milowaníu w trpezliwosti. R. s. bona
3. Žežj bābi w oděmu poctiwém, aby winnowatē nebyli, mno
 žō wjna nepili, Dobré věci učili t.
4. aby rozumnost učili Swěckib, aby swjcb mužū milowa
 li, swjcb žnū w lásce mýwali S. s. esse.
5. aby byli opatrné s čistē, strizliwé, na čelād starost magjē T. vituperety
- Dobrotiwé, swjcm mužom pōddanē, aby sa nepobānalo t slowo Bōži:
 6. Pōdobnē napomināg mladēncū aby strizliwý byli.
7. w wstecycb věciab seba samēbo dāwāg za příklad Dobrycb
 skutkū, w učení, w newinnosti, w řazōbe,
8. neč gest slowo twē⁴ spāsytelnē^x bez pobānenā: aby tēn, kte
 řj se protiwj zabānib sa, který by nic zlébo nemiel mlūwiti o nās.
9. Služebnjci² swjcm řānom, aby pōddany byli, wstecycb věciab A. Ephef. 6. 5.
 se jim libili, neodporowali Coloss. 3. 22.
 1. Pet. 2. 18.
10. neoflamāwali, b ale w wstecycb věciab sobnū wjru uřa, B. in ministerio
 s rebz
- zowali: aby učeni spāsytela Bōba nāšjbo w wstecycb ozdōbowali. T. in Nat. 3. ad 1.
 Miss. & Arcum
 cis. 3. 4.
- II. 11. f Nebo se ufazala milost Bōba spāsytela nāšjbo wstec, C. misericordia
 fjm lidom. D. mundana
 12. která nās wynaucuje, aby sme odřtāgjes se bezbōžnosti E. beatitudin.
 a swěstřjcb² žādoř, strizliwé, a sprawedliwé, y pōbožnē žiwot wēdli F. speratam.
- na tōmto swētē,
13. ocelawāgjes blabostawenē uffāni, a přjchōd slāwi wē
 lifebo Bōba a spāsytela nāšjbo Jēzisse křjsta.
14. který seba samēbo dāł za nās, aby nās wykupil od řāž,
 řēg neprāwosti, a očistil sebe mōbel lid wřāctny, který by nāstē,
 čowal Dobře skutki.
15. Dytu věci mlūw, a napomināg, * y strāřāg zemstecyjm
 rozřazem. Neč teba žādný nezapomrba.

Kapitola III.

- I. Apost. nepřestāwā učiti k kterým čtōnostam má Dytus napominati, a od
 kterycb neprāwost má odwādāti ořlobozenjcb od brictwim p̄winnāg
 řžeb.